

Jus Canonicum In V. Libros Decretalium Distributum

novâ Methodo explicatum, Omnibus Capitulis Titulorum (qui in Antiquis, & novis Libris Decretalium continentur) promiscuè & confusè positus, in ordinem doctrinæ digestis. Adjunctis Aliis Quæstionibus Connexis, Quæ Ad Plenam Cujusque Tituli, Aut Materiæ Cognitionem, Et Expositionem Pertinent. ...

Respondens Libro secundo Decretalium : In Quo Ordo Judiciarius, Et Qvæ Ad Judicia Pertinent, Secundùm Utrumque Jus, Canonicum, & Civile Methodicè Tractantur, & Exponuntur ; Additus Est, Præter Synopticum Et Methodicum, Alius Index Alphabeticus A Pluribus Desideratus

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1675

Titulus. XII. De Causa possessionis, & proprietatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98191](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98191)

maritum, tunc de ea prius cognosci debet, quam super causa principali matrimonij sententia feratur, & sufficit, si super hac pronuncietur, *num. 1. & secundo, & tribus seqq.*

§. II. Quomodo, seu quo ordine procedendum sit in causa, seu questione spoliationis?
pag. 172.

ASSERTIO I. Si Reus spoliationem opponat contra Actorem spoliante[m], per modum exceptionis; tunc prius est audiendus super exceptione spoliij, eaque probata, non cogitur respondere Actori, nisi prius restituatur: si vero Reus conventus spoliationem opponat, per modum actionis, tum utraque quaestio simul tractari, ac terminari debet, & probata spoliatio restituendus erit, *n. 6. 7. 8. & 10.* Plures tamen sunt casus, in quibus exceptio spoliationis contra spoliatorem opponi non potest, *num. 9.*
Assert. II. Si spoliatus agat possessorio ac restitutionem rei vi ablatæ contra spoliatorem, & hic velit illum reconvenire super petitione alicuius rei, non est audiendus, nisi spoliatus reconveniat super alia spoliatione: quamvis spoliator per oppositam exceptionem alterius spoliationis possit spoliatum ab agendo repellere, *n. 11. & seq.*

§. III. An, & quâ ratione, si in Iudicio incidat questio, proindicialis ipsi causæ principali, prius de questione incidente cognoscendum sit, quam de causâ principali? *pag. 174.*

ASSERTIO I. Si questio incidat propriè pertinens ad forum Ecclesiasticum, ex cuius decisione principalis questio pendet, v. g. si petenti hereditatem obijciatur defectus natalium, tum Judex secularis non debet cognoscere de causa principali, scilicet petitione hereditatis, nisi questio incidens de defectu natalium prius à Iudice Ecclesiastico decisa fuerit, *n. 13. & tribus seqq.* Quod si questio spiritualis incidat in Iudicio seculari, tum Judex Ecclesiasticus inhibere illi potest, ne ultra procedat, vel cognoscat de causa principali, *num. 17.* **Assert. II.** Si questio præiudicialis incidat in causa aliqua, v. g. questio criminalis, quæ præiudicat causæ civili, sive etiam questio criminalis, quæ præiudicat criminali, tum questio præiudicialis incidens prius tractari, & decidi debet, quam causa principalis, quamvis hæc prius sit mota, & maior, *n. 18.*

SERIES CAPITULORUM.

IN ANTIQUIS. c. 3. *num. 13. & quatuor*
c. 1. *n. 1. & pluribus seqq.* *seqq.*
c. 2. *n. 6. & duobus seqq.* c. 4. *& ult. n. 11. & seq.*

TITVLVS XI.

DE PLUS PETITIONIBUS?
pag. 177.

§. I. Quibus modis plus petatur? *pag. 177.*
Quatuor sunt modi plus petendi, causa, re, loco, & tempore, *num. 1.* Quomodo plus peti dicatur causa? *num. 2. & 3.* Quomodo re, seu quantitate? *num. 4.* Quomodo loco? *num. 5.* Quando tempore? *n. 6.* Quomodo ante conditionis eventum possit quis dici plus debito petere? *cit. n. 6.*
Tomus II.

§. II. Quæ sit pœna plus petentium? *pag. 179.*
De hac agitur *num. 7. & tribus seqq. cap. unice*
in princ. & §. Te quoque, num. 1. & seqq. & §. Pun-
nitur; num. 7. & tribus seqq.

TITVLVS XII.

DE CAUSA POSSESSIONIS, ET
PROPRIETATIS. *pag. 181.*

§. I. Quid, & quoruplex sit possessio, quomodo à proprietate differat, & quæ sint commoda, seu privilegia possessionis? *pag. 181.*

Vnde dicta sit possessio? *num. 1.* Quid sit possessio, & quomodo definiatur? *num. 2.* Quomodo dividatur? *num. 3.* Quomodo differat à proprietate, seu dominio? *num. 4.* Quæ sunt commoda, seu privilegia possessionis? *num. 5.*

§. II. Quibus modis possessio acquiratur, vel amittatur? *pag. 183.*

Quibus modis acquiratur possessio rerum corporalium? *num. 6. & 7.* Deducuntur corollaria, *n. 8. & 9.* Quibus modis acquiratur possessio, vel quasi possessio rerum incorporalium, seu iurium, & quid ad eam acquirendam requiratur? *n. 10.* Quomodo acquiratur possessio servitutium, sive affirmatarum, sive negatarum? *num. 11.* Quomodo possessio jurisdictionis, *n. 12.* Quibus modis amittatur possessio? *n. 13.*

§. III. De Iudiciis, seu remediis possessoris in genere, & in specie, coram quo Iudice institui debeat Iudicium possessorium in rebus spiritualibus? *pag. 186.*

Triplex est Iudicium, seu remedium possessorium, scilicet adipiscenda, retinenda, & recuperanda possessio, *n. 14.* **Quæ. I.** Quot, & quæ sint interdicta adipiscenda possessio, *n. 15.* **Secundo.** Quot, & quæ sint interdicta retinenda possessionis? *n. 16.* **Tertio.** Quoruplex sit interdictum recuperanda possessio, *n. 17.* **Quæ. IV.** An Iudicium possessorium de rebus spiritualibus institui debeat coram Iudice Ecclesiastico, an seculari? *Resp. si controversia sit de Jure possidendi, & Clericus instituat Interdictum retinendi, aut recuperandi possessionem Ecclesiæ, vel beneficij, in quo laicus eum turbat, vel vi deiecit; tum convenire eum potest, ac debet coram Iudice Ecclesiastico, idque propter qualitatem ipsius causæ, quæ spiritualis est, n. 18.* Secus est, si agatur de solo facto laici, v. g. turbantis, vel depellentis Clericum à possessione beneficii: tunc enim is, potest conveniri etiam coram Iudice seculari: nisi tali possessioni admixta sit questio de jure, seu proprietate, v. g. quia laicus conventus contendit, decimas non esse Clericales, sed laicales, vel feudales, *num. 19.*

§. IV. An causa possessionis, & causa proprietatis apud eundem Iudicem tractari debeat? *pag. 188.*

Resp. affirmative, nisi litigantes sint omnino diversi fori; ut, si Clericus obtinuit causam in Iudicio possessorio contra laicum, non tenetur eo finito, respondere super proprietate coram eodem Iudice seculari, sed coram Ecclesiastico conveniri debet, n. 20. Requiritur tamen, ut Index de utraque causa, tam possessionis, quam proprietatis, cognoscere, possit, *cit. n. 20.*

si causa simpliciter, & in genere, vel in specie causa proprietatis alicui delegata sit, etiam causa possessoria eidem commissa intelligitur. Aliud est, si causa possessionis in specie tantum alicui commissa sit; tum enim vi huius delegationis, de causa proprietatis cognoscere nequit, nisi incidenter per viam reconventionis, num. 21. Iudex, altera parte inaudita, judicare, & sententiam ferre non potest, num. 22. Et si mandata dicta sine clausula iustificatoria regulariter non valeant, in certis tamen casibus decerni possunt, n. 23. Mandata judicialia, sive monitoria, alia sunt cum clausula iustificatoria, alia sine clausula: & quamquam illa sint? num. 24.

§. V. An, & quomodo causa possessionis, & proprietatis cumulari possint in Iudicio, & quo ordine tractanda sint? pag. 190.

ASSERTIO I. Causa possessionis, & proprietatis simul in eodem Iudicio tractari potest, ita, ut Iudex, receptis super aliqua causa probationibus, prius discutere possit, & examinare probationes super causa possessionis, illamque terminare, num. 25. Porro, dupliciter Iudicium possessorium, & petitorium cumulari possunt in Iudicio, vel coniunctim in eodem libello Actoris, vel separatim; prout explicatur num. 26. Assertio II. Si simul actum sit Iudicio possessorio, & petitorio, utrumque una sententia terminari debet, ita tamen, ut prius pronuncietur super possessione: in executione vero proprietatis prevalere debeat, num. 27. & 28. Ponuntur plures exceptiones, num. 29. & duobus seqq. Quam ratione sententia lata super proprietate potior, & efficacior sit, quam lata super possessione? n. 32.

§. VI. Quam ratione spoliatus instituere possit Iudicium possessorium, & petitorium coram eodem Iudice? pag. 192.

ASSERTIO I. Si spoliatus simul agat possessorio, & petitorio Iudicio, & possessionem, ac spoliationem prober, non autem proprietatem; tum obtinebit in possessorio, sed succumbet in petitorio, n. 33. & duob. seqq. Alius casus, in quo à spoliato simul tam possessorium, quam petitorium in Iudicio intentari potest, ponitur num. 36. & seq. Assert. II. Qui ab initio agit super petitorio, seu proprietate, potest, si nondum probationibus renunciatum, & in causa conclusum sit, suspensio Iudicio petitorio, agere interdicto adipiscantia, vel recuperanda possessionis: si vero allegationibus renunciatum sit, vel conclusum in causa, non potest amplius institui Iudicium possessorium, nisi ex iusta causa, n. 38. & duobus seqq. Quando à sententia lata in Iudicio petitorio contra Actorem, adhuc post sententiam transiri possit ad possessorium, & è contrario ab hoc ad illud, & quando non possit? num. 41. Assert. III. Etiam in causis beneficialibus potest simul intentari Iudicium petitorium, & possessorium, & ante conclusionem in causa, suspensio petitorio, tractari causa possessionis, & sententia super eâ proferri, etiam si ad Papam appellatum fuerit, num. 42. Præterea, si alicui moveatur controversia super beneficio, quod possidet, sufficit, quod prober, collatorem suum fuisse in quietâ possessione juris conse-

rendi, tempore collationis factæ, non tamen probetur adversarius, qui succubuit in possessorio, agere contra collatorem, quoad proprietatem iurisdictionis, num. 43. & seq. Denique, qui agit Iudicio petitorio, allerendo rem, quam petit, per dominij, seu proprietatis ad se pertinere, non sufficit, si prober possessionem, potest tamen eandem rem petere ex alia causa, num. 45.

SERIES CAPITULORUM
IN ANTIQUIS.

c. 1. n. 20. & duobus seqq. c. 6. n. 27. & seq.
c. 2. n. 25. & seq. c. 7. n. 43. & seq.
c. 3. n. 33. & duobus seqq. c. 8. & ult. n. 45.
c. 4. n. 36. & seq. IN CLEMENTINIS.
c. 5. n. 38. & duobus seqq. Clement. unic. n. 42.

TITULUS XIII.
DE RESTITUTIONE SPOLIATORUM.
pag. 198.

§. I. Quibus competat Interdictum Vnde vi? pag. 198.

Generatim illi, qui vi deictus est possessorem immobilis, n. 2. QUÆR. I. Utrum colonus, censuarius, usufructuario, emphyteuta, vasallo &c., competat interdictum vnde vi? Resp. Si colonus tantum aut conductor domo ad breve tempus conductus ejiciatur, non ipsis, sed domino Interdictum vnde vi competit, num. 3. Secus est de colono, seu conductore agri ad longum tempus decem annorum, de vasallo, emphyteuta, usufructuario: nam hi spoliati fuerint, agere possunt Interdicto, vnde vi, num. 4. QUÆR. II. An hoc interdictum competat non solum illi, qui possessione absolute spoliatus, sed etiam, qui liberè possidere non potest? Resp. affirmative, num. 5. & duobus seqq. QUÆR. III. An si alicui liber homo, vel laico res spiritualis, & beneficium Ecclesiasticum, quod de facto detinetur, vim eripiat, locus sit huic interdicto? Resp. affirmative, n. 8.

§. II. Contra quem competat interdictum vnde vi, vel non, & quando expirat? pag. 200.

ASSERTIO I. Interdictum vnde vi non competit, nisi adversus spoliantem, vel mandantem, vel ratihabentem spoliationem suo nomine factam, num. 9. & seq. Assert. II. Hoc interdictum beneficiis spoliati competit, non autem contra heredes spoliatoris, num. 11. Assert. III. Nec contra successorem singularem spoliatoris, num. 12. Assert. IV. Etiam contra Iudicem iniuste spoliantem agi potest interdicto vnde vi, num. 13. ubi tamen distinguendum est, num Iudex extrajudicialiter, sine causæ cognitione, an vero in Iudicio per latam sententiam proliaverit aliquem possessione, & tunc non competit contra eum Interdictum, vnde vi, n. 14. Petens restitutionem beneficij, non tenetur ostendere titulum, nec Iudex de hoc cognoscere potest, num. 15. Assert. V. Interdictum vnde vi non competit liberis contrahentibus, nec libertis contra patronos, nec vasallo contra dominum, n. 16. Assert. VI. Hoc Interdictum non intra annum intentari potest, quoad rei vero restitutionem etiam post annum, n. 17.

§. III.